

5 И говорѣха, но да не на-
правиме товѧ въ праздни-
катъ, да не бы станѧло смѣ-
шеніе въ народѧтъ.

6 И като ѿиде 'Исѣсъ въ
Вифаніа, въ къща та на Гіму-
на прокаженнаго :

7 Дойде при него єдна жена,
коѧто имаше стѣкло съ мно-
гоцѣнно мѣро, и изсыпѧ го на
главѧ та мѧ, гдѣто седѣше.

8 И като видѣха оученицы
те мѧ, негодоваха, и говорѣха :
защо станѧ томъ разсыпѧ ;

9 Понѣже товѧ мѣро може-
ше да се продаде за голѣма
цѣна, и да се раздаде на
сиромѧси те.

10 Я като разсмѣ 'Исѣсъ,
рече имъ : защо досѣждате
на женѧ та ; понѣже направи
добра работа на мене.

11 Защото сиромѧси те
сѣкога имате съ сѣбе си, а
мене сѣкога нѣмате.

12 Защото тѧм, коѧто излеѧ
товѧ мѣро на тѣло то ми, за
погрѣшеніе ме направи.

13 Истина ви говоримъ :
защо деѧто да се проповѣда
товѧ євангеліе по сичкѧтъ
свѣтъ, ще да се рече и товѧ,
щото направи тѧм, въ поменъ
нѣинъ.

14 Тогѧва ѿиде єдинъ ѿ
дванѣдесетъ те, коѧто се на-
ричаше 'Ісѧ 'Искаріѡтскій,
при архіерѣи те.

15 И рече : що ще да ми
дадете, и азъ да ви го пре-

дадемъ ; а ѡни мѧ ѡвѣщаха
тридесать срѣбреницы.

16 И ѿ тогѧва тѣрсеше при-
лично време да го предаде.

17 И въ първыо дѣнь ѿ-
прѣсночный пристѣпѧха оуче-
ницы те 'Исѣсови, и рекоха
мѧ : гдѣ искашъ да ти при-
готвиме да ѡдѣшъ пасха та ;

18 Я той имъ рече : идѣте
въ градѧтъ оу єди когѧ, и
речѣте мѧ : оучитѣлю говори,
време то ми є близъ, оу тѣбе
ще да направимъ пасха та
съ оученицы те си.

19 И сторѧха оученицы те
каквѧто имъ заповѣдѧ 'Ис-
ѣсъ : и приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седѣ-
ше съ дванѣдесете оученицы.

21 И като ѡдѣха, рече имъ :
истина ви говоримъ : защо
єдинъ ѿ васъ ще да ме предаде.

22 Я ѡни като скорбѣха
многѧ, начнаха сѣкой ѿ нихъ
да мѧ дѣма : да не вѣдемъ
азъ, Господи ;

23 Я той ѿговори, и рече :
коѧто є натопилъ съ мене
ржкѧ та си въ клѧдо то, той
ще ме предаде.

24 И Сынъ человѣческій
ѡнѧва, каквѧто є писано за
него : но тѣшко и горко на
томъ человѣкѧ, чрезъ когѧто
Сынъ человѣческій се пре-
дава. Добре є было за него
ѧко не бы се родилъ томъ
человѣкѧ.

25 И ѿговори 'Ісѧ, коѧто